

з працюючими взаємозв'язками між процесами (рівнями моделі) дозволяє говорити про орієнтацію компанії на клієнта в рамках взаємин, що передбачає не тільки діяльність по збору і аналізу даних про клієнта, а й послідовне формування відповідних управлінських механізмів відбору клієнтів за ступенями їх значимості для компанії і адаптації до клієнтського потоку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *1. Payne A. 2006. Handbook of CRM: Achieving Excellence In Customer Management. Butterworth-Heinemann: Burlington, MA.*
-

Легун Роксолана Миколаївна, магістрантка I курсу,
Фурса Тетяна Петрівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ІНВЕСТИЦІЙНЕ СЕРЕДОВИЩЕ В УКРАЇНІ.

За умови системної реалізації інвестицій у формі інновацій інвестиційний потенціал перетворюється на процес впровадження у виробництво найновіших досягнень науково-технічного прогресу, що в результаті приводить до збільшення майбутньої вигоди. Саме у такий спосіб інвестиції стають визначальним чинником економічного зростання

Інвестиційне середовище це – сукупність ресурсів, факторів і умов для інвестування. Тобто, визначення відображає величину матеріальних, нематеріальних, фінансових та інших інвестиційних ресурсів, які можуть бути використані для відтворення і розвитку суб'єктів економічної діяльності на території регіону в умовах інвестування.

У динамічних реаліях сьогодення інвестиційний потенціал поступово починають визначати як категорію, яка віддзеркалює складну діалектику, що доводить своїм визначенням В.В. Бочарова : «інвестиційний потенціал – це взаємодія інвесторів і реципієнтів інвестицій у зв'язку з використанням джерел довгострокового пріоритетного розвитку в окремому середовищі [1]. Де слід виділити:

Організацію інвестиційних можливостей, яка полягає у формуванні відповідного інвестиційного процесу та необхідних організаційних структур управління ним на основі створення нових або вдосконалення існуючих можливостей видів економічної діяльності регіону. [2]

Діагностику та моніторинг як прояви функції контролю інвестиційних можливостей, що повинні здійснюватися з метою досягнення поставлених цілей і подолання проблемних ситуацій. Моніторинг забезпечує контроль за перебігом реалізації та визначення результативності й ефективності створених можливостей, а також подальше їх коригування. Під діагностикою розуміють оцінку існуючих потенційних можливостей регіону, галузі, підприємства, а під моніторингом – інформаційне забезпечення процесу цілеспрямованого спостереження за об'єктами розробленої системи в просторі і в часі, тобто моніторинг є ефективним інструментом для прийняття управлінських рішень.

Таким чином, формування та використання інвестиційного потенціалу в інвестиційному середовищі у розрізі його управлінської компоненти та з

урахуванням існуючої структури економіки України в розрізі видів економічної діяльності. Такий структурно-видовий підхід дозволяє сформулювати стратегічні цілі для розвитку території з урахуванням гармонізації інтересів всіх учасників цього процесу.

Управління умовами використання інвестиційних ресурсів має стати дієвим інструментом планування, прогнозування, мотивації та контролю на регіональному рівні для покращення інвестиційного середовища України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Борщевський В. В. *Іноземні інвестиції як чинник регіонального розвитку* / В.В. Борщевський // *Фінанси України*. – 2016. – №10. – С. 108–117.
  2. *Говорун Я.В. Оцінка інвестиційного потенціалу регіону* / Я.В. Говорун // *Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка*. – 2017. – №1. – С. 153-161.
-

Романський Степан Ярославович, *магістрант 1 курсу,*
Ляхович Галина Іванівна, *к.н.д.у, доцент,*
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту

СИСТЕМА ФІНАНСУВАННЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

В умовах розгортання сучасних глобалізаційних процесів, зростання частки нематеріальної складової у структурі світового ВВП, посилення ролі людського капіталу в економічному розвитку країни особливого значення набуває стан здоров'я населення. Як свідчить досвід високорозвинених країн, а також країн із трансформаційними економіками, найбільшою проблемою сучасних систем охорони здоров'я залишається дисбаланс у їх ефективності та справедливості.

Відтоді як Україна здобула незалежність, зміни у структурі та організації системи охорони здоров'я відбуваються але мають ряд недоліків: – нестача державних коштів призводить до заміни безоплатної медичної допомоги платною, відбувається нерегульоване та неконтрольоване зростання цін на медичні послуги і поширюється неофіційний ринок надання медичної допомоги; – заходи щодо формування багатоканального фінансування здійснюються повільно; – державні та комунальні медичні заклади продовжують залишатися у статусі бюджетних установ, які фінансуються за залишковим принципом; – відбувається погіршення стану здоров'я населення внаслідок зниження рівня життя та забруднення навколишнього середовища; – існуюча нормативно-правова база з охорони здоров'я України є недосконалою і неповністю відповідає міжнародним вимогам; – темпи технічної модернізації медичних установ не відповідають реальним потребам; – заробітна плата медичного персоналу залишається досить низькою і не залежить від обсягу і якості роботи, що призводить до поширення зловживань у цій сфері; – послуги приватних клінік для більшості населення залишаються недоступними. [1]

В Україні, як і в інших європейських країнах, відсутній кореляційний зв'язок між масштабним фінансуванням медицини та покращанням здоров'я